

Wim Oepts (Amsterdam 1904 - Parijs 1988)

Lampetkan, 1928

Olie op doek

587 x 469 mm

Gesigneerd Oepts en gedateerd '28 rechtsonder

Artist description:

Nederlands schilder, beeldhouwer, graficus, tekenaar, heeft lessen gevolgd aan de Rijksakademie, maar rondt deze opleiding niet af. Hij is dus vrijwel autodidact. Wanneer Charley Toorop in 1924 zijn eerste tekeningen en houtsneden ziet, is zij diep onder de indruk en stimuleert zij de jonge Wim Oepts om met olieverf te gaan schilderen. Onder invloed van "kunstmoeder" Toorop schildert Oepts realistische taferelen en exposeert deze in het Stedelijk Museum van Amsterdam.

Begin jaren dertig reist hij regelmatig naar Parijs. Hier maakt hij kennis met de Franse moderne schilderkunst en geraakt hij in de ban van de schilderkunst van Pierre Bonnard en André Derain. Hij volgt lessen aan de Vrije Academie van Emile-Othon Friesz en komt aan het einde van de jaren dertig tot de conclusie, dat kleur voor hem het meest wezenlijke aspect is van het schilderen met olieverf. Een schilderij is voor Wim Oepts als een "orchestration colorée". Hij ziet de kleuren op het doek niet los van elkaar, maar als één geheel.

Peintre, sculpteur, graphiste, dessinateur hollandais, a suivi des cours à la Rijksakademie, mais ne complète pas cette formation. Il est donc presque autodidacte.

Lorsque Charley Toorop vit ses premiers dessins et gravures sur bois en 1924, elle fut profondément impressionnée et incita le jeune Wim Oepts à commencer à peindre à l'huile. Sous l'influence de la «

mère de l'art » Toorop, Oepts peint des scènes réalistes et les expose au Stedelijk Museum d'Amsterdam.

Au début des années 30, il se rend régulièrement à Paris. Il y fait connaissance avec la peinture moderne française et est charmé par de la peinture de Pierre Bonnard et André Derain. Il prend des cours à l'Académie Libre d'Emile-Othon Friesz et arrive à la fin des années trente à la conclusion que la couleur est l'aspect le plus essentiel de la peinture à l'huile. Pour Wim Oepts, un tableau est comme une « orchestration colorée ». Il ne voit pas les couleurs sur la toile séparément, mais dans leur ensemble.